

Statsobligationer. Naturligvis har det ogsaa en hel Del Betydning, at Hypothekbanken udadtil kommer til at optræde som en Statsbank med en Statsgaranti. Statsgarantien er i Lovforslaget og det ogsaa i det Lovforslag, som den høitærede Finantsminister forelaagde for 2 Aar siden, ansat til mindst 10 Millioner Kroner, og en saadan Statsgaranti vil ikke have Lidt at betyde for Handelen med disse Obligationer i Udlandet. Maaſte dette, at i de 2 Aar paa Obligationerne, at de ere statsgaranterede med et Beløb af 10 Millioner, maaſte alene dette, at Ordet Statsgaranti findes paa dem, vil have ligesaa megen Betydning som selve det Beløb, som bliver stillet som Garanti. Men vil ikke en saadan Kursstigning, som der her er Tale om, kunne naaes paa anden Maade, vil den ikke kunne naaes derigennem, at Staten rentegaranterer Kreditforeningerne, at Staten overfor sine Kreditforeninger gjorde akkurat det Samme, som den i sin Tid gjorde overfor Husmandskreditforeningen, nemlig at den gav fuldstændig Rentegaranti. Jeg siger dette, fordi denne Sag er bleven behandlet paa mange Møder, den er af en stor Betydning, bleven opstillet paa dens Program som en af dens Opgaver, og jeg finder det derfor rigtig, at vi ogsaa under denne første Behandling træffe denne Sag frem og undersøge den for at se, om vi ikke ogsaa muligvis ad den Veie kunne naae, hvad vi ønske. Jeg tror imidlertid ikke, at en saadan Rentegaranti i Virkeligheden vil være nogen overordentlig stor Gewinn. Naar Husmandskreditforeningsobligationerne i saa mange Aar ikke have kunnet naae, til Trods for Rentegarantien, høiere Kurs end de andre Kreditforeningers Obligationer, ser jeg deri et Fingerpeg om, at det ikke er Rentegarantien, som staffer Obligationsprisen i Veien, men at det derimod meget mere er noget Andet, og dette Andet er hele Administrationen udadtil. Det er den Maade, hvorpaa Obligationerne søges afsatte, men tro ærede Medlemmer og tror den høitærede Finantsminister, at vi glemmer en Rentegaranti kunne naae det Samme, er der i ethvert Tilfælde for mit Vedkommende ikke Noget i Veien for, at jeg ogsaa kan gaa den Veie. Der vil maaſte mod mit Forslag blive fremsat den Indvending, at for Tiden er der ikke nogen Grund til at lave en Hypothekbank, da Pengene ere blevne billige og som Følge deraf Obligationernes Kurs høiere. Den høitærede Finantsminister kan i ethvert Tilfælde ikke fremkomme med en saadan Indvending, thi da han for 2 Aar siden fremsatte sit For-

slag, og dette Forslag delvis fandt Anerkjendelse her i Thinget, da forholdt det sig med Obligationskursene omtrent som nu. Distrikternes Kreditforeningsobligationer f. Ex. ere siden da kun stegne 1 pCt., og Distrikternes Kreditkassobligationer ere siden da kun stegne med 1/2 pCt. Jeg antager derfor, at denne Indvending, som jeg har hørt reist privat, ikke vil have nogen Værdi her i Thinget. ~~Den 1. Marts 1889, 1. Beh. af Lovf. om en alm. Hypothekbank for Danmark.~~ Af Lovforslagets Indledning skal jeg kun omtale det allermindste Paragraf, nemlig § 15. I § 15 fastslaaes der, at Hypothekbankens Statuter fastsættes ved Lov. I det Forslag, som for 2 Aar siden blev indbragt her i Thinget af den høitærede Finantsminister, Løb Paragrafen, at Bankens Statuter fastsættes ved kongelig Resolution. Da Statuterne til Hypothekbanken imidlertid ikke ere Andet end en Fortolkning eller nærmere Udvikling af selve Lovforslaget, finder man det rigtig, at Lovgivningsmagten ogsaa bestemmer, hvorledes Statuterne skulle være, og jeg skal her tilføie, at naar ikke Forslagsstillerne allerede samtidig med at indbringe Lovforslaget indbragte ogsaa et Forslag til Statuter for Hypothekbanken, saa var Grunden den, at vi formente, at den høitærede Finantsminister maaſte snarere og maaſte bedre kunde gjøre dette end vi, men hvis den høitærede Finantsminister ønskede, at Forslagsstillerne skulde gjøre det, skal der Intet være i Veien fra den Side. Jeg ventte ikke, at den høitærede Finantsminister vil reise nogensomhelst Indvending mod denne lille Paragraf, thi da Sagen for 2 Aar siden var til Forhandling her i Thinget, og da der blev reist Indvending imod, at Bankens Statuter skulde fastsættes ved kongelig Resolution, sagde den høitærede Finantsminister, at hvis der ikke var Andet i Veien end dette, skulde der ikke være Noget i Veien for, at vi let kunde blive enige. Vilde vi have Statuterne ved Lov, var der fra Finantsministerens Side Ingen-ting i Veien derfor. Den høitærede Finantsminister stillede sig i det Hele taget dengang saa liberalt som muligt. Han indrømmede, at Lovforslaget paa mange Punkter kunde trænge til Forandringer; det var ikke det, det kom an paa. Det, det kom an paa, var, at selve Principet blev anerkjendt her i Thinget — og det blev anerkjendt her i Thinget. Udvalget anerkjendte Principet og afgav en Betænkning med en hel Del Endringsforslag. Men Sagen kom ikke videre, fordi den 1ste April kom Provisoriet i Veien, og Hypothekbanken laa der sammen med saa meget andet Godt, der var oppe paa Forslagsstillerens og egne Vegne